

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 178. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639965624224/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

renæssance. Biehls komedier ville han til gengæld ikke spille. Sproget var ikke naturligt, mente han: »Tiraderne er for lange, og nuancerne i Karaktererne for faa« (citeret efter Robert Neiiendams artikel i DBL, s. 296 sp. 2). Det var ingen hemmelighed, at han var en kompliceret og bizar natur, »underfundig« kaldtes han i samtiden. Og netop for dette fik han Biehls foragt. Hun var som kvinde uden adgang til beslutningsprocesser evigt afhængig af sine arbejdsgivers nåde og følgelig af at vide, hvor hun havde dem rent personligt.

48 *io*: faktisk, virkelig, rigtignok, skam

48 *io*: ikke

- 40 2 *uliige*: forskelligt
3 *Daarlighed*: tåbelighed (nemlig: at tro, at mænd, der viste opmærksomhed, var førelskede)
9 *Forhold*: holdning, opførsel
13 *Forbindtighed*: høflighed, venlighed
15 *førekomme*: imødekomme
18 *Don Varini*: Don Varini er hovedpersonen i en af Biehls »Moralske Fortællinger«: »Den falske Ven, eller Hertil og ikke længere«, trykt i bind II, s. 75-158. Det var en offentlig hemmelighed, som Biehl selv bekræfter (se s. 44, 35-39), at den usympatiske italiener Don Varini var identisk med teaterdirektør Warnstedt, mens hans svigtede ven var Biehl selv. Jfr. Bobé (s. 114): »Blandt samtidige, der i Don Varino« - Bobé og andre efter ham skriver fejlagtigt Varino i st.f. Varini (hos S. Dalager og A. M. Mai hedder han »Barini«, s. 112) - »... genkendte H. V. v. Warnstedt, kan nævnes Komponisten Poul Rasmussen (Pers. Tidsskr. 3 R. V, 65). At Ligheden var let at finde, skal det følgende vise. Warnstedts Fader, Kaptajn ved Bergenhusiske Regiment, var ganske forgældet og kom 1755 fra Norge til Kbhvn. for at søge Forfremmelse. En Morgenstund fandtes hans Lig drivende i Frederiksholms Kanal. Enken levede »i yderste Armod og Elendighed« i Stubbekøbing (Efterl. Pap. fra den Reventlowske Familiekrede IV. 286). Uden Tvivl var det Næringsorg, der drev ham i Døden, og